

II.) Редовния начинъ за разхвърлянето и събираньето на даноците.

III.) Също, и редовния начинъ за рекрутирането и за опредѣленіето на времето на службата въ войската.

Нѣма съмненіе, че най драгоценитѣ нѣща отъ сѫществуващи сѫ добрины сѫ животъ и честъта, и следователно, когато иѣкой человѣкъ, при сичко че природно е отклоненъ отъ злото, като види своя животъ и честь че бѣдствуватъ, вѣрио е че за тѣхното съхраненіе не ще може да са отклони отъ него и тѣй ще повреди и Правителството и мѣстото. Когато, напротивъ, като са ползува отъ пълна безопасностъ, въ туй отношеніе, той не ще са отстрани отъ Законния путь и сичките му дѣла ще помагатъ за доброто какъто на Правителството тѣй на своя народъ.

Безопасността на имота ако не сѫществува, сичките быватъ хладнокровни къмъ Правителството и народа; никой не са занимава за умноженіето на общественното богатство, като са пыне отъ собственитѣ си беспокойствія. Ако напротивъ, гражданинътъ съ убѣждение ступаниса своитѣ собственни стечания, тогази пыненъ съ ревность за собственитѣ си интересы, на които са старае да разшироки крѣга, за да распостре и крѣга на своитѣ ползы, сѣкой денъ осъща да са умножава въ сърдцето му неговата любовъ къмъ Дѣржавата, къмъ народа и къмъ отечеството, и са старае да живѣе добродѣтелно.

Колкото за редовното и опредѣлено расхвърлянѣе на даноците, много важно е да са уреди този предметъ, понеже Дѣржавата, като са подлага подъ различни иждивенія за забраната на мѣстото, не може да си достави нужднитѣ пары за войската и за други си службы, освѣнъ чрезъ виасията на своитѣ подданици. Макаръ че по Божията благодать, подданицитѣ на Нашето Царство са избавихъ отъ нѣколко време на самъ отъ быча на монопола, който едно време са считаше нѣ право за единъ отъ источниците на Дѣржавата, съ сичко туй единъ гибеленъ обычай изостава еще, при всичко че неговытѣ послѣдствія сѫ разорителни; а той е да са даватъ подъ наемъ